

Nem sokkal később azután

– dramaturgiai töredék –

„a Hold sápadt tüzét, akár a
többi Égi Fényt,
nem érintheted; hiú
vagy, rosszabb is, talán
ha próbálsz, s ha úgy
hiszed...”

Pszedo-Szilenosz

elérjük a tengerpartot
behunyja a szemét
megvakultam
mondja
és leejti a kendőt
közvetlenül egy fehér
sírálycsontváz mellé

18 óra 28 perc
sajnos még nagyon sokan vannak akik összetévesztik a
Holdfogyatkozást
a Hold fázisváltozásaival
pedig ekkor már a keleti égbolton látszik

a haját tenyeremmel
végigsimítom
másnak hangja sincs
csak a szikrák sercegése
mintha szilánkokra
hasítanának

19 óra 49 perc és 20 óra 32 perc között lesz teljes árnyékban a
Hold
majd 21 óra 53 percig követhető

lábujjainkra állunk
 táncolunk
 esetleg mozdulatlanul üldögélünk
 tétován álldogálunk
 pipiskedünk
 én most eltakarom a szememet
 kevéske rést hagyok az ujjaim között
 mintha tűkkel szúrának
 szemgolyómba

napok óta színtelen az arca
 nem tud meginni egy pohár vizet
 nézi a poharat
 és nem képes fölemelni
 vagy elkapni a tekintetét

a Föld körüli pályáján lassan haladó Hold
 fokozatosan a szemünk láttára lép be bolygónk árnyékkúpjába
 fényes korongja sötétbe borul
 mivel azonban Földünket légburok övezi ami a napfényt szórja
 az elsötétülő Holdkorong nem lesz koromfekete

általában szürkés néha vöröses színben látjuk derengeni
 a teljes fogyatkozás esetén is
 nem sokkal később azután a Hold lassan kilép az árnyékból
 kísérőnk ismét teljes szépségében ragyog az égbolton

te elteszed az edényeket
 én kinyitom az ablakot
 fölveszel egy rendes ruhát
 közelebb lépek
 elfelejtem a bőrödöt
 hőérzékelésem működik csupán
 és nem emlékszem hogy
 föltámad a szél pedig
 látom föltámad a szél
 odakinn
 és mi félünk
 félünk ilyenkor